

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ वज्रस्य निष्पेषे निर्घाते यथानिष्ठुरस्तीव्रोनादोभवतितथाभूतं नादं व्यनदत् सामान्यविशेष्यतया व्याप्य व्यापकत्वमोदनं
पाकं पचतीति वत् अतिनिष्ठुरं नादमकरोदित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ वैहायसः आकाशे स्थितः ॥ २१ ॥ सत्त्वात्मिकां सत्त्वगुणमयीं प्रायुंक्तेत्युत्तर

प्रभाष्यैवं ददौ विद्यां प्रद्युम्नाय महात्मने ॥ मायावती महामायां सर्वमायाविनाशिनीम् ॥ १६ ॥ सच शंवर
मभ्येत्यसंयुगाय समावहयत् ॥ अविषत्स्यैस्तमाक्षेपैः क्षिपन्संजनयन्कलिम् ॥ १७ ॥ सोऽधि क्षिप्तो दुर्वचो
भिः पदाहत इवोरगः ॥ निश्चक्राम गदापाणिरमर्षात्ताम्रलोचनः ॥ १८ ॥ गदामाविद्धतरसा प्रद्युम्नाय म
हात्मने ॥ प्रक्षिप्य व्यनदन्नादं वज्रनिष्पेषनिष्ठुरम् ॥ १९ ॥ तामापतन्तीं भगवान्प्रद्युम्नो गदया गदाम् ॥ अ
पास्य शत्रवे क्रुद्धः प्राहिणोत्स्वगदानृप ॥ २० ॥ सच मायां समाश्रित्य दैतेयीं मयदर्शिताम् ॥ मुमुचेऽस्त्रमयं
वर्षं कार्णौ वैहायसोऽसुरः ॥ २१ ॥ बाध्यमानोऽस्त्रवर्षेण रौक्मिणेयो महारथः ॥ सत्त्वात्मिकां महाविद्यां स
र्वमायोपमर्दिनीम् ॥ २२ ॥ ततो गौल्यकगांधर्वपैशाचोरगराक्षसीः ॥ प्रायुंक्तशतशो दैत्यः कार्णिर्व्यधम
यत्सताः ॥ २३ ॥ निशातमसि मुद्यम्य सकिरीटं सकुण्डलम् ॥ शंवरस्य शिरःकायात्ताम्रश्मश्रुजसाऽहरत्
॥ २४ ॥ आकीर्यमाणो दिवि जैः स्तुवद्भिः कुसुमोत्करैः ॥ भार्ययां वरचारिण्यापुरीं नीतो विहाय सा ॥ २५ ॥
अंतःपुरवरं राजलुलनाशतसंकुलम् ॥ विवेश पत्न्या गगनाद्विद्युतेव बलाहकः ॥ २६ ॥ तं दृष्ट्वा जलदश्यामं
पीतकौशेयवाससम् ॥ प्रलंबबाहुं ताम्राक्षं सुस्मितं रुचिराननम् ॥ २७ ॥ स्वलंकृतमुखां भोजं नीलवक्राल
कादिभिः ॥ कृष्णं मत्वा स्त्रियो ह्रीतानि लिल्युस्तत्र तत्र ह ॥ २८ ॥ अवधार्य शनैरीषद्वैलक्षण्येन योषितः ॥
उपजग्मुः प्रमुदिताः सस्त्रीरत्नं सुविस्मिताः ॥ २९ ॥ अथ तत्रासिता पांगीवैदर्भी वल्गुभाषिणी ॥ अस्मरत्स्व
सुतं नष्टं हस्तुतपयोधरा ॥ ३० ॥

स्यानुषंगः ॥ २२ ॥ ताः मायाः व्यधमयत् व्यनाशयत् ॥ २३ ॥ ताम्राणिश्म
श्रूणियस्मिन्तत् ओजसा तेजसा बलेनेति वा ॥ २४ ॥ २५ ॥ विद्युता सह बलाहको मेघ इव ॥ २६ ॥ २७ ॥ नीलाश्ववक्राश्वये अलकास्त एवा
लयस्तैः ह्रीतालजिताः ॥ २८ ॥ श्रीकृष्णो न भवतीत्यवधार्य सस्त्रीरत्नं श्रेष्ठारतिस्तत्सहितम् ॥ २९ ॥ ३० ॥